

46. årgang

4

PIGE SPEJDERNE 1963

SPEJDERHJÆLPEN

På 3 år har spejderne i Danmark nu indtjent
1 MILLION KRONER

til hjælp for syge, nødlidende og vanskeligt stillede børn. Dermed har vi vist, at danske spejdere virkelig kan yde en indsats, der har betydning for andre.

Af det samlede beløb for 1962 vil 300.000 blive anvendt til bekæmpelse af spedalskheden, medens restbeløbet anvendes til hjælp for særlig dårligt stillede børn i Danmark og til algerske flygtningebørn.

Arbejdet for bekæmpelse af spedalskheden blandt børnene i Srikakulamdistriktet i Indien går støt fremad. Mere end 6.000 patienter er under behandling, og vi har nu afsluttet uddannelsen af endnu et hold indiske medhjælpere, således at vi er klar til at åbne flere klinikker og derved tage flere angrebne under behandling. Vi har sat os som mål i 1963 at nå op på at behandle 15.000 patienter, og derfor er det af så stor betydning, at Spejderhjælpen fortsat kan støtte dette arbejde.

I skal senere høre, hvorledes arbejdet går på hospitalet i Indien og ude i klinikkerne i landsbyerne, men først og fremmest skal I have en varm tak for jeres storartede indsats for at hjælpe andre. Hver eneste blåmejse og spejder, der var med i Spejderhjælpen, har grund til at være glad og også lidt stolt over at være med i et så værdifuldt hjælpearbejde.

Den indiske sundhedsminister, som jeg besøgte kort før jul var meget imponeret over, at danske spejdere på den måde hjælper så mange indiske børn, og hun — der selv er læge — bad mig hilse jer og sige jer TAK.

Med venlig spejderhilsen Erik Østergaard

☆

På Dansk Flygtningehjælps vegne vil jeg gerne sende „Spejderhjælpen“ vor bedste tak for det smukke bidrag på i alt kr. 20.000,—, som „Spejdernes fond til fordel for nødlidende, syge og vanskeligt stillede børn“ har ydet Dansk Flygtningehjælp til indkøb af stof til djellabah'er til algerske børn.

Vi har været meget taknemlige for den store indsats, de danske spejdere har ydet — ikke alene på grund af de mange djellabah'er, som spejderne selv har syet, men også fordi spejdernes initiativ over hele landet har forårsaget mange andre lokale initiativer. At „Aktion Djellabah“ er blevet en stor succes, skyldes ikke mindst de danske spejdere.

Med venlig hilsen! sign. Arne Thomsen, fmd.

☆

Spejderhjælpsugen 1963 bliver 16.-22. september.

☆

Næste nummer af „Pigespejderne“ kommer 1. juni.

INDHOLD

	Side
Spejderhjælpen har nået en million kroner	66
Hvad er det, de har så travlt med?	67
Regnbuen, vindere og løsnings	68
Bladlusene beretter om primitiv mad	70
Patruljehjørnet:	
„De, som er udenfor“	72
Kammermusik for begyndere	72
Spejderliv er friluftsliv: Om bålpladsen	73
Vibe og hendes patrulje	74
Vi syr en spejderpude	76
Chefer på skolebænken	78
Det Danske Pigespejderkorps' medlemstal	78
Seniorspalter:	
Brev fra en bladlus	79
Køkkenhjælper og pionerer	79
Svar på et indlæg	79
Naturens Børnehaven	80
Hvad foregår der egentlig i Pigespejderhuset?	82
Det stod i avisen	84
Tinka	85
Vandrerkort og lejrplads	85
Kløverarbejdet (om klintekongen på Mon og om Aalborg)	86
Postbox-kuponen	86
Boecken er død	87

Nr. 4. Maj 63

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Redaktør: Ruth Estrup.

I redaktionen: Ruth Vallentin, Nete Germark og 6 glade Bladlus.

Bidrag til „Pigespejderne“ bedes sendt til: Pigespejdernes redaktion, Lundsgade 6, København Ø.

ca. 40 dage før bladet skal udkomme.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Hvad er det, de har så travlt med?

Ethvert medlem af Verdensforbundet ønsker at få lov til på et eller andet tidspunkt at være vært ved en verdenskonference, og hvorfor nu det?

Der kan være mange meget forskellige grunde til det, men en af dem er ønsket om at gengælde al den gæstfrihed, som spejdere har nydt i andre spejderlande. En anden er, at vise nogle af sit lands seværdigheder og særpræg til de mange gæster, når de for og efter konferencen får tid til at se sig om. En tredje grund er den enkle, at det da altid er morsomt at have gæster, ikke mindst, når gæsterne kommer fra hele verden. Men der er mange flere grunde endnu, som der slet ikke er plads til at remse op her.

Hvad har vi så tænkt at foretage os i Danmark? Det er klart, at når man skal have ca. 275 gæster, så er der meget, der skal planlægges meget nøje, for ganske vist skal der bestilles noget på Nyborg Strand, men det var jo rart, om man kunne få det lidt hyggeligt også.

Der er derfor dannet en VK-komité (VK = Verdenskonference), og den fungerer i virkeligheden komplet som en tropsfører og hendes assistenter. „Troppen“s „patruljer“ er en række underkomiteer, og ganske som hver patrulje forud for en tropsfest har sine opgaver at forberede, har hver underkomité sit særlige job. FINANSKOMITEEN skal holde rede på alle de penge, der kommer ind, og finde ud af at give dem rigtigt ud igen, og det er ikke nogen helt let opgave.

INFORMATION hedder en anden komité, hvis medlemmer simpelthen skal kunne svare på alle de spørgsmål, man kan komme i tanker om at stille dem.

PUBLIC RELATION-komiteen underretter bl. a. aviserne, radio og TV, og de sørger for at skaffe hæfter og pjecer om Danmark og danske forhold.

TURIST-KOMITÉ er der også. Den hjælper alle gæsterne med rejseplaner og hotelophold, den skaffer fremmedførere, der kan hjælpe gæsterne til

rette, både når de kommer, og når de forlader Danmark. Den planlægger også nogle ture rundt i Danmark for og efter konferencen, og, hvem ved, måske bliver netop jeres by besøgt en dag. Vi håber at kunne fortælle senere, hvilke steder i landet, der vil blive besøgt. Foreløbig bliver det jo især Fyn, det kommer til at dreje sig om.

UNDERHOLDNING skal der naturligvis også være, når gæsterne er færdige med at arbejde og være til møder. Der er da også en komité, der har meget travlt med at indstudere og forberede en hel masse. Det er også dem, der skal finde på en åbningssceremoni, hvor man bl. a. skal have noget med om „Lue tændes af lue“.

OMSORGSKOMITEEN er der en, der hedder, og en af de opgaver, den har, er at sørge for, at alle gæsterne får det nogenlunde, som de er vant til. Der er for eksempel mange, der ikke er kristne, men som meget gerne vil kunne komme til andagt alligevel. For tro ikke, at muhammedanere, hinduer, o.s.v., ikke går til andagt og gudstjeneste. Det gør de skam. — Mange af dem kan ikke spise den mad, vi er vant til, enten fordi de ikke kan tåle den, eller også fordi deres religion ikke tillader det!!!

Endelig er der den INTERNATIONALE komité. Den har bl. a. skullet sørge for internationale oplysninger til spejderbladene. Den har skullet tænke på gaver til gæsterne, derfor Regnbue-udvalget. Den skal stå for udstillingerne rundt i landet af de færdige ting, og endelig skal den sørge for, at I hører lidt om selve konferencen.

Der er kort sagt mange i gang med at forberede sommerens begivenheder, og det er helt sjovt at tænke på, at man også i dette tilfælde arbejder efter patrulje-systemet. Og i hver „patrulje“ er der både blå og grønne, men det er nu ganske naturligt, for Fællesrådet er vært for konferencen, og Fællesrådet er jo som bekendt et blå/grønt råd med Dronning Ingrid som formand.

—ti.

Regnbuen bringer nu en sidste hil-
sen til vore blå og grønne spejdere i
hele landet. TAK for jeres impone-
rende indsats. Billedet af Tildes kæl-
der giver jer forhåbentlig et indtryk
af hvor meget, der er indkommet, og
vi glæder os til at arrangere herlig-
hederne på Nyborg Strand. Vi håber,
at mange af jer så udstillingerne i
Håndarbejds Fremme.

Vinderne af konkurrencen, som skal en tur til Nyborg Strand, blev
fra DDP: Bæverne, 1. Gladsaxe trop, Gladsaxe division,
og fra KFUK-spejderne: Solstrålerne, 2. Holte trop, Søllerød division,
samt seniorpatruljen: KFUK-spejderne, Kløvedivisionens seniorer,
København.

Vinderne har alle fået besked direkte, men vi ønsker dem endnu
engang hjertelig til lykke med sejren.

Mange af rejserute-spørgsmålene har været meget svære, og her
følger svarene. Vi håber, I har lært noget af at arbejde med dem. Vi
takker også for de mange søde breve og hilsener til Regnbue-udvalget,
mens konkurrencen har stået på.

Løsning på rejseruterne

1. DEL

1. Første bropille? Phillippinerne.
2. Anden bropille? Japan.
3. Tredie bropille? Indien.
4. Fjerde bropille? Ægypten.
5. Femte bropille? Paris.
6. Sjette bropille? Ca. 55 grader n.
br. 11 grader ø. l.

2. DEL

1. Hvad hedder byen? Rio de
Janciro.
2. Hvad har de delegerede i
poserne? Kaffe.
3. Hvad hedder det internationale
samlingssted? Our Cabana.
4. Hvad betyder det på dansk? Vor
hytte.
5. Hvilket metal er det, landet har
en stor produktion af? Sølv.
6. Hvad hedder grænsefloden? Rio
grande del Norte.
7. Hvad hedder præsidenten? John
F. Kennedy.
8. Nævn 3 underafdelinger inden-
for FN.? F. eks. FAO, WHO og
Unesco.

9. Hvad hedder støvlerne til folke-
dragten? Kamikker.
10. Hvad hedder den største spring-
kilde i landet? Geysir.

3. DEL

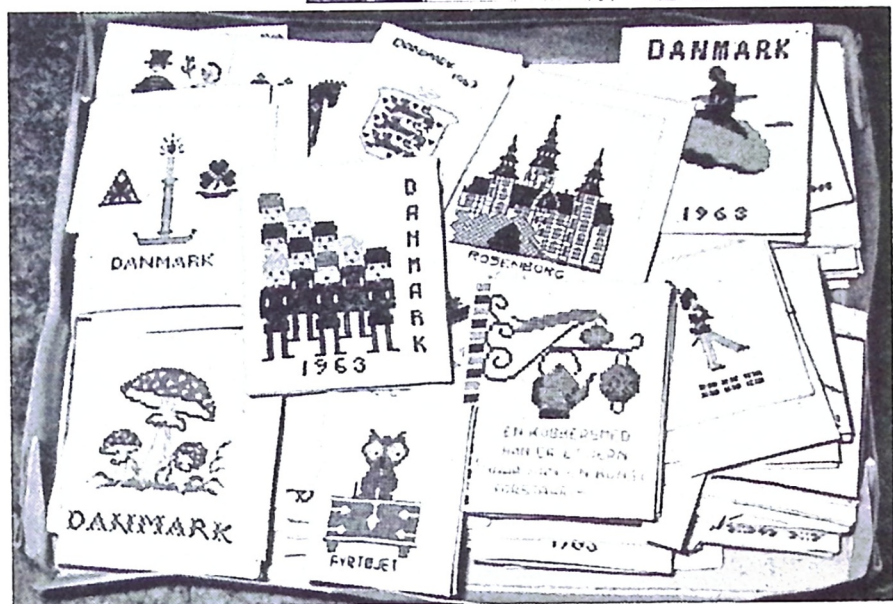
1. Hvad hedder søen? Victoria-
søen.
2. Hvilket land kommer hun fra?
Kenya.
3. Hvad hedder dette sted? Aswan.
4. Hvem er det? Tronfølgeren, prin-
sesse Margrethe.
5. Nævn de 7 vidundere, hvor fin-
des de? Pyramiderne ved Cairo,
fyrtårnet på Faros, kolossen på
Rhodos og Ferdias statue af Zeus
i Olympia.
6. Hvad hedder byen? Adelboden.
7. Hvordan ser flaget ud? Blå bund
med gult verdensblem.
8. Hvad betyder N.A.G.S.? North
Atlantic Girl Scouts.
9. Hvilken farve har Blåmejsernes
uniform? Brun, „brownies“.

10. Hvilke to øer forbinder broen?
Falster og Madsnedø.
11. Hvem opførte dette tårn? Valde-
mar Atterdag.

4. DEL

1. Hvad hedder den oprindelige be-
folkning? Australnegre.
2. Hvad hedder regeringsbyen?
Canberra.
3. Hvad betyder Koala? Pungbjørn.
Landet er Australien.
4. Hvem kender I, som besøgte lan-
det i 1962? Kongen og dronnin-
gen.
5. Hvad hedder landets dronning?
Sirikit.
6. Hvad har landet for heddet?
Siam.
7. Hvilken træsort slæber elefan-
terne? Teak.
Landet er Thailand.
8. Hvad hedder Hovedstaden?
Colombo.
9. Tegn landets flag. I jeres lomme-
bøger har I alle fundet det rig-
tige flag.
Landet er Ceylon.
10. Hvad hedder hovedbeklædnin-
gen? Mantilla.
11. Hvad koster den i danske kroner?
23,20.
12. Hvad betyder Buenos dias, seno-
rita? Goddag, frøken.
Landet er Spanien.
13. Hvad hedder klokken? Big Ben.
14. Hvad hedder Spejderhuset? Og
hvad er adressen? Our Ark,
43-45 Longridge Road, London
S.W. 5, England.
15. Hvor bor Lady Baden-Powell?
Hampton Court Palace, East Mo-
lesey, Surrey, England.
Landet er England.

Et udsnit af de indkomne puder (fremstillet af blåmejseførere). Vi vil gerne have mange flere. Se målene i aprilnummeret af Førerbladet

Her har vi en kasse fuld af de fineste foldere

Tildes kælder har været et festligt syn. For at få plads til alle herlighederne har Tilde måttet hænge bæreposerne op på kosteskafter overalt i hele sin tørrekælder

BLADLUSENE BERETTER

om hike, bål og brænde,
om primitiv mad både for sultne sjæle
og for lækkermunde

AVRA — — tænkte jeg — — og kløede mig under vingerne — — —. Redaktøren har udbedt sig en artikel omhandlende „Primitiv madlavning“. — — Hvilket herligt emne — — —, men hvordan skal vi gribe sagen an???

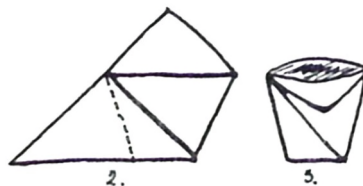
Nuvel — — selvfølgelig! — — jeg „drømmer“ mig ud på en hike sammen med mine „kollegaer“. — — I ved: „BLADLUSENE“. — Ja, jeg indskrænker mig med det samme til en week-end, da jeg på forhånd ved, at ingen vil kunne få mere tid af sommerferien tilovers. Vi må alle dele ferien mellem tropslejr og privat „afslapning“.

Men til gengæld må jeg på forhånd røbe, at vi får alle tiders hyggelige lejrbaal, hvor vi overgår hinanden med at fortælle om „spændende hiker“, vi har været på, og på hvilke vi fik „spændende primitiv mad“. — — — Den ene gode opskrift efter den anden. (Det er jo dog begrænset, hvor meget man kan nå at lave, eller (i hvert fald) spise, i løbet af en week-end.)

Der er jo ikke megen tid lørdag. Vi ankommer først om aftenen efter at have travet 20 km (men det er jo intet at regne mod Kennedys 80), og når man så slipper for at slæbe på telt, pletter og pander, tallerkener, krus og bestik — —

Vi er alle gamle lejrrotter og sætter stor pris på kammeratskabet, og vi får i fællesskab hurtigt bygget to bivuaer. Spændende var det, om vi også kunne holde varmen om tærerne — men alt gik virkelig over forventning.

Jeg må lige fortælle, at vi på turen havde svært ved at holde Sus's tørst slukket. Hun ville nemlig hele tiden vise os, hvor dygtig hun var til at folde det lille bæger af papir, som hun drak af. Efterhånden var vi andre lige så ivrige, når hun kastede sig over alle de vandløb, hun passerede. De stakler i Vanløse... ak. (Sus bor i Vanløse, men rejser meget snart til Schweiz, hvor hun så kan fortsætte sin papirløjd ved bjergbækkene. R e d.)

I dette papirbæger
kan koges vand over gløder.

Det er søndag morgen, og én efter én begynder så småt at glippe med øjnene.

Bulder, som vi alle har dømt til at forsvare den gode og rigtige ild, som vi jo især har brug for til vor primitive affære, er først på benene. Og efter at hun har gjort sig i stand, ser vi hende spankulere rundt på terrænet og nyde den friske og varme morgensol.

Vi gør vort bedste for at få lidt liv i Grønært, det er svært, og imedens vi misser søvnigt mod solen, kan vi høre Bulder mumle i skovbrynet bag teltet, hvor hun samler brænde... „om muligt tørt brænde, helst faldet sidste vinter, for har det ligget længere i skovbundet, er brændeværdien væsentlig forringet, og det opsuger lettere fugtighed. Gran-, birke- eller tjørnekviste til optænding. Derefter tykkere og tykkere grene, og til sidst godt materiale af bøg, eg eller ask til gløder...“

Glimrende — — bare få repeteret al gammel lærdom.

Inden vi andre er kommet ud af poserne, har hun også fået bygget det nydeligste bål.

Hun skal have vor dybeste kompliment, hun har altid været en dygtig bålbygger og bålpasser. Hun har lavet de fineste glødebål til primitiv mad og værnet om kogebål i al slags vejr.

Hun lærer altid omhyggeligt for sin ild i blæsevejr, til den har fået godt fat i det store brænde, og er det stille vejr eller regnvejr, så får vi alle genopfrisket disse instruksjoner: ... *pust blødt og længe til den svage ild, til den bliver livlig og stærk —, men husk at vende hovedet mod vinden hver gang, du trækker vejret ind, for ellers får du rog og aske i lungerne!* ...

Ve den af os, der „pustede“ med spejderhatte, grydelåg og lignende.

*Om hvert bål over vange står der spejdervagt,
for de véd, deres sange er med det i pagt.
Stig mod sky lille lue, skovmandsild, så varm, så god,
hig du blot mod himlens bue, stig til det, du higer mod —
— skovmandsild, så varm, så god! —*

Hvem andre end *Lerche* kunne fra morgenstunden bringe liv i de „døde LUS“. — — Hun greb guitaren, og til et livligt potpourri af morgen- og spejdersange fik vi en kombineret morgenmad og frokost tilberedt.

Først var der æggene.

Æggene, som vi skulle have, var vi blevet enige om at

tilberede på så mange forskellige måder som muligt. Vi skulle også have brød til, og foruden det franskbød, vi havde medbragt, ville vi bage snobrød.

Vi lavede hver 2 papirbægre. Et til at blande dej i — lidt mel og vand og en lille smule salt, lidt bagepulver, om man har husket det (ellers kan man *til nød* bruge lidt aske). Når dejen er let og smidig og slipper, er den færdig.

Det andet bæger koger vi vand i over gløderne. Frem finder vi de små gaze-kugler med teblade i, som vi har lavet hjemmefra.

Så finder vi nogle friske pinde, som vi tilsnitter og gennemvarmer over gløderne, inden vi tager dejen og snor den om. — Dejlige røde gløder er en betingelse for, at brødet bliver jævnt lysebrunt, ellers torkner dejen ind.

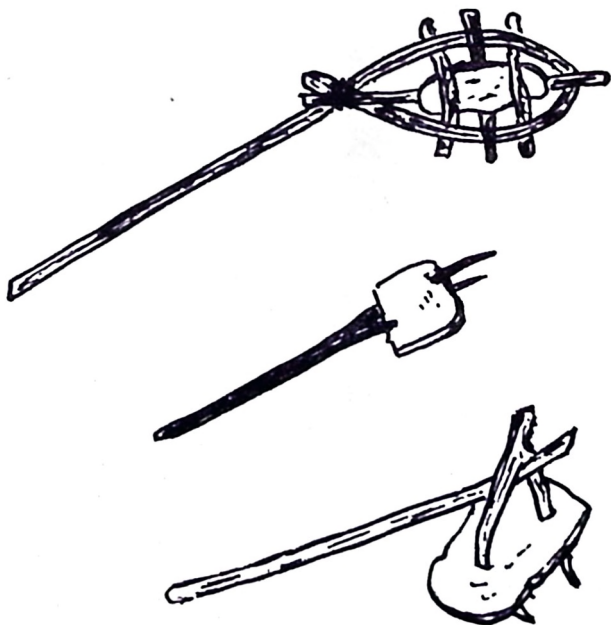
„Åh!“ råber *Lerche*, „vær sod lige og putte alt håret op i huen, eller flette det, du må ikke sidde og friste flammerne til at gribe fat i de fagre, flagrende lokker!“ —

„Hvor bli'r *Sus* af?“ ... siger *Gronært* og ser sig forvirret rundt.

„Jeg kommer nu!“ svarer *Sus*. „Jeg er lige ved at få min ketcher færdig, som jeg har flettet af grene.“

„Skal du spille tennis?“

„Ne -- ej, — ser I, man tager: 2 skiver franskbød, lægger en klat smør og en skive ost imellem, lægger det på ketcheren, og holder den ind over gløderne, vender kort efter sandwichen om, og når osten begynder at smelte, er den færdig.“ — — — Mere originalt, end vi andre havde tænkt os at gøre. Nemlig blot det, at stikke sandwichen på en pind og dreje den over gløderne.

I mellemtiden har vi tilberedt æggene.

Gronært ville have et blødkogt og har derfor prikket et hul i begge ender af ægget (for at hindre det i at revne) og stillet det ved kanten af bålet i den varme aske i ca. 5 minutter.

Lerche vil have sit hårdkogt og har derfor pakket det ind i et stykke fugtigt avis-papir og lagt det ind i gløderne i ca. 10 minutter.

Bulder havde i forvejen lagt en flad sten — *endelig ikke en flintesten* — ind til varme i gløderne. Den er nu gennemvarm, så der kan spejles et æg på den. En lille klat smør får lov til at smelte derpå, og ægget slås ud; men — for at forhindre det i at løbe nedenunder og hjem, har hun først lagt ringen af en skive franskbød fast ned på stenen. (I stedet for at lægge en franskbødsring, kan man lave en ring af tykt græsstrå.) Man kan, som bekendt, også spejle æg på en varm spade, men så skal den gøres ordentlig ren forinden.

Jeg forsøgte at stege æg på spid —, det var meget vanskeligt, men det lykkedes. Ved at prikke hul i begge ender kunne det anbringes på den tynde ende af en kæp, der var tilspidset meget fint til et spid og som så holdtes ind over gløderne.

Sus lagde et tyndt lag ler, hun havde gravet op i strandkanten, omkring sit æg, og lagde det ind i gløderne, hvor det fik lov at ligge i 12 minutter, mens hun gjorde sig ren efter den fornøjelse.

Efterhånden, som retterne bliver færdige, spiser vi, og vi har det herligt sammen og bliver dejligt mætte.

Efter oprydningen er vi alle rørende enige om at træve en lang tur et par timer — også for at samle appetit til næste måltid.

Jeg laver lige denne lille lækkerbid parat, den skal vi nemlig have med på vejen. Jeg sukker mæt, og det gør de andre også, men vi skal jo prøve så meget som muligt, og vi véd, at vi bliver lækkersultne på turen. — Vi finder 5 gode æbler frem af proviantposen og tager hurtigt kærnehuset ud, blomst og stilk af, og anbringer æblet på et stykke aluminiumsfolie, der er stort nok til at dække hele æblet, når det bagefter skal pakkes ind. Jeg rører lidt puddersukker op med vand og fylder det i hullet, hvor kærnehuset var, pakker æblet ind og lægger det i gløderne. Det skal nemlig lige have 10 minutter, de 10 minutter, vi bruger til at gøre os parate til at gå ... „Suk!“ siger æblerne i bålet. — For eftertiden hedder de „æblesuk“.

Vi pakker dem ind, så de kan holde sig varme, og glæder os til en himmelsk mundfuld på turen.

— — og så ta'r vi benene på nakken og træver ud i det blå (efter at *Bulder* lige har kastet et sidste blik på gløderne).

— — Og vi vender ikke tilbage for i næste nummer. —

Else

Patrulje- HJØRNET

Norden drøfter

Mon ikke nogle af de patruljer, der læser dette bidrag fra Finland, får lyst til at diskutere emnet: „De, som er udenfor“? Vi giver jer chancer — indtil 15. maj. Se mere om emnet i „Pige-spejderne“, nr. 8, 1962.

Svar til NORDEN DRØFTER:

„DE, SOM ER UDENFOR“

Svar fra Finland

Kender vi „Alvorlige tilfælde“ af „De, der står udenfor“?

Vi udvælger en af de „alvorligste“ at tale om.

Hun har et godt hjem. Hun har venner. Alt synes at være så godt. Hvorfor er hun da, som hun er: lunefuld, opfarende og umulig at omgås?

Årsagen til hendes opførsel må bunde i noget dybere. Hun har et godt hjem. —

Har hun nu også det? Inden for hjemmets fire vægge er der vist mange stridigheder. Forældrenes indbyrdes forhold er ikke, som det burde være. Moderen kender ikke til omsorg for sine børn, sådan som en mor bør. Hun, „som står udenfor“, føler dette og er ulykkelig. Hvordan skulle hun være lykkelig, når netop hendes mor udstråler kulde?

Hun har mange venner. —

Ja, men hvilke venner? Unge, med hårde munde, alt for snævre bukseben og med gule tobaksfingre. Venner, der snarere trækker hende ned — end løfter hende opad.

Undrer vi os stadig over, at hun er som hun er? Nej.

Og hvad så?

Skulle vi kunne hjælpe hende? Ja, men hvordan?

Vi må forsøge at blive hendes venner, hvor svært det end kan blive. Som venner kan vi måske prøve at lokke hende væk fra hendes nuværende vennekreds. Vi kunne måske få

hende med ind i patruljen — selv om det ikke skal nægtes, at det ville blive en bitter pille at sluge for os.

Men det er jo heller ikke vores sag at forandre hende — eller er det? Vi ved, at vi muligvis som hendes

venner kunne hjælpe hende op af hendes fortvivlede situation.

Vi kunne måske, hvis vi var „rigtige Spejdere“.

Er vi det?

Trollpatrullen från Liekkitytöt,
Tavastehus, Finland.

Kammermusik for begyndere!

Godt ord igen, læs bare videre — — — Hvad kammermusik i virkeligheden er, kan du slå op i et leksikon.

Eller popmusik, er der nogen, der er i tvivl om, hvad det er —? Ellers spørg Rådsklippen i næste nummer.

Nå, men for at komme til sagen; det, vi ville frem med, er forslag om at arrangere lidt privat pop i patruljen.

Instrumenterne laver I selv, og orkestret kan eventuelt bestå af følgende ting:

- 1) Anbring otte lige store flasker med vand på et bord. Giv dem skalaens otte toner; dette opnås ved forskellige vandhøjder. Tonen fremkommer ved at slå let med en metalting på flaskehalsen.
- 2) En kaffekande med tud, og vand i, er et udmærket blæseinstrument.
- 3) Et gammelt vaskebræt og fire fingerbol på højre hånd udgør et godt slaginstrument.
- 4) Rytmekugler er heller ikke at foragte; de kan fremstilles af tomme blikdåser eller plastic-flasker med småsten i.

Sidst, men ikke mindst: Musik er musik, men musik kan også være farligt — — —! Slug ikke „redesammen“, og husk at fejle eventuelle „glasskår“ op. — — — God fornøjelse! Else

Spejderliv er friluftsliv!

Selv om vi ikke går i hi om vinteren, er der jo visse ting, vi ikke har kunnet mere os med i de sidste måneder, men nu må vi ud!

Forhåbentlig har I sørget for, at patruljens materiel var i tip-top stand, da det blev sat væk for vinteren; men der kan jo altid være et par ting, der skal anskaffes eller fornys. —

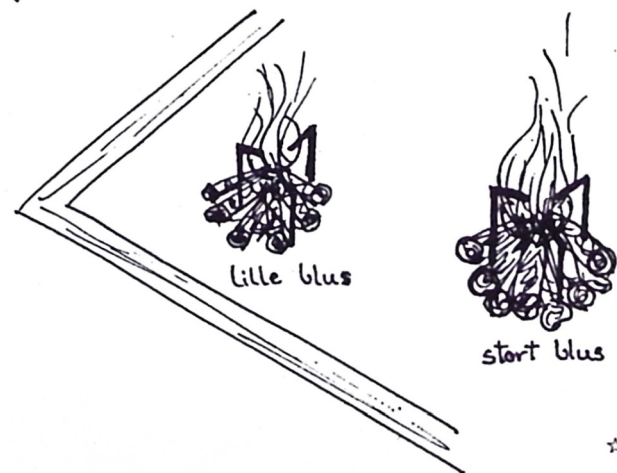
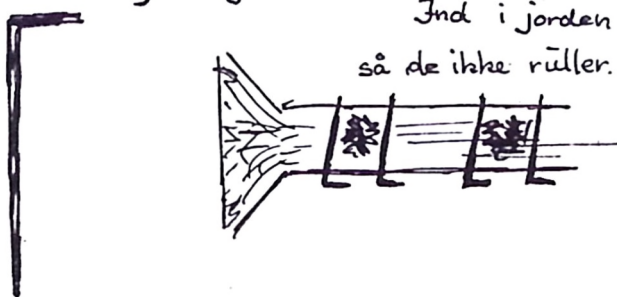
Har I i patruljen nogle gode vinkelkogestænger? De skal være ca. 30–40 cm lange og være bøjet i en ret vinkel i den ene ende — det ombøjede stykke må være ca. 8 cm. De er meget anvendelige i en kogerende, hvis man foretrækker en sådan, men de er endnu bedre til kogesteder på bålplads. En patrulje kan anskaffe en 8–10–12 stykker, alt efter behov; men de er jo mest effektive, hvis de anvendes rigtigt, og derfor skal I lige vide hvordan.

Forst lidt om kogesteder: — Nogle af jer synes måske en kogerende er det eneste rigtige. Det er også udmærket til en week-end; men hvis det drejer sig om en sommerlejr, hvor man kan risikere, at vinden blæser fra forskellige retninger, er det meget mere praktisk med en bålplads.

På en bålplads kan der komme luft til, selv på stille dage, og det er ligegyldigt, hvilken side vinden kommer fra, når det blæser. Hvis det har regnet meget, kan vandet igen løbe bort, fordi det ikke standses af en hård, brændt jordskorpe. Patruljebålpladsen er ideel til primitiv madlavning, til lejrbaalplads både for patruljens medlemmer og til eventuelle gæster, og her kan man sidde og bage snobrød, riste brød etc.

Men nu skal vi altså indrette bålstedet til madlavning i patruljen.

Vinkelkogestang

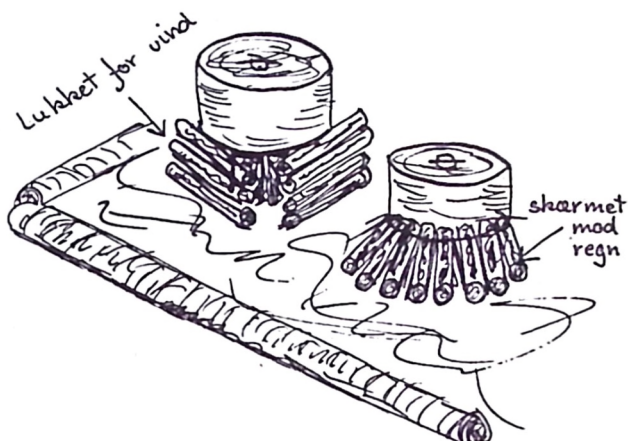

Vi slår 3 eller 4 vinkelstænger i jorden med så stor afstand, så gryden står godt, solidt og lige, og med så stor afstand fra jorden, at der er plads til et godt bål. Tænd op, og lad bålet brænde til, så det varmer, og sæt så gryden over. Skal I have „stort blus“, bygges bålet højt op af det brænde, I lægger på, og skal I have „lille blus“, trækker I brændestykkerne ud, så bålet bliver fladt.

Hvis det blæser stærkt, skal I lukke ilden inde, og så stiller I nogle brændestykker op, så de dækker af for vinden. Dæk også for den modsatte side, så I forhindrer ilden i at varme „udenfor“.

Hvis det øser ned, så bålet truer med at gå ud, stiller I nogle brændestykker på skrå op ad gryden — så løber vandet ned ad dem og væk fra bålet.

Har I en gryde, der skal holdes varm, mens resten af maden laves, skraber I lidt gløder ud til siden og sætter gryden der.

Og så kan det også godt være, at I har bemærket, at gryderne ikke sættes ud på græsset. Hvorfor skulle man det, når der er plads på bålstedet? Og det ville nu være godt, hvis man ikke så så meget sort græs på lejrpladserne.

Til slut et par ord om *tre stens bål* og *murstensbål*.

Tre stens bål kan være godt; men man skal tænde op i god tid, før bålet skal bruges, for stenene skal være varmet igennem, inden man skal lave maden, ellers vil de tage al varmen fra gryden.

Murstensbål er godt; men der er ikke plads til noget særlig stort bål, så det egner sig bedst til „lille blus“.

Jægerilden er også god; men det er ikke ret ofte, man er så heldig at have hele stykker af en træstamme til rådighed.

Har I forresten et køkkentelt i jeres patrulje? Ellers skulle I spare sammen til et. — Det kan bestilles efter mål på depotet, og hvis I ellers er dus med en symaskine, kan I måske sy et selv. Og det er meget vigtigt, at det har den rigtige størrelse, for det skal nemlig være så stort, at det kan rumme patruljens kasse — der i sommerlejren er spisekammer, og den kasse skal igen være så stor, så den kan rumme et helt patruljeudstyr, når det sendes til sommerlejren.

Ruth, Nyk. F.

Fortsat fortælling af Kat.

Hjortene havde sat sig for, at de skulle nå de syv første poster inden frokosten, derfor blev tempoet også sat op fra post til post, efterhånden som klokken nærmede sig 12.

Til at begynde med var Lis og Vibe foran og med, når der blev læst op om opgaven på posten, men efterhånden, som tempoet blev hidsigere, kom de drattende bagefter og stod bag ved alle de andres rygge og kunne hverken høre eller se.

— Hvad er det, vi skal her? spurgte de, men ingen hørte dem, for Lis hårdt stak sin albue i siden på Klaus og råbte: — Hvad går det ud på? Klaus svarede, mens hun irriteret ømmede sig, at det var en wood-craft opgave.

— Hvad er Vutkraft for noget? spurgte Lis. — Ahr, det ved du da godt, svarede Vibe, sådan noget med det, man finder i naturen.

Nu trådte Esther hjælpende til. Det drejer sig om at finde forskellige ting i naturen. Inden næste post skal vi finde: Kim af eg, 2 hankrakler, 3 stykker dyremærket materiale! — Kom så! lad os komme i gang! sagde Dorthé, (de andre havde jo allerede stået der et stykke tid). — Hvad er dyremærket materiale for noget? råbte Lis til Esther, inden den vilde jagt igen startede. — Spor af barkbille, snudebille, miner, galler eller ulegylp, hun lirede lektion af og for af sted. Vibe og Lis så på hinanden, de lignede begge to et par store spørgsmålstegn.

— Kom så, Søm og Vibe, råbte Dorthé, stå ikke og fald i staver. I kan sagtens finde et eller andet, hvis I ser jer for, men vi skal skynde os! De satte sig straks igang og kom småløbende efter de andre.

— Det er noget værre pjat, sagde Vibe, at de ikke kan forklare os det ordentligt, ved du, hvad *kim* og *rakler* er?

Det vidste Lis heller ikke, der var i det hele taget mange svære ord på sådan en turnering. Vutkraft og tørnøvt. Tørnøvt var noget med, at man ikke måtte skændes på turen, men det var åbenbart ikke noget med, at man skulle vente på hinanden. Hun tænkte bittert på, hvor kort hun havde formået at sole sig i glansen af sin mors heldedåd. Allerede ved næste post, hvor hun havde lagt standeren fra sig for at trække sine strømper op, havde Klaus samlet den op og på en meget nedladende måde for-

klaret hende, at en stander „smed“ man ikke bare på jorden. Siden havde Klaus selv svunget den som for at vise Lis, hvordan det skulle gøres, hvilket var temmelig irriterende. Ikke fordi Lis ikke helst var fri for at slæbe på det *monstrom*, sådan havde hun i hvert tilfælde sagt, men det ærgrede hende alligevel.

Hun kom pustende og stønnende efter de andre op ad bakken. Nu var der ikke andre end Vibe, der huskede på, at Lis havde et lidt svagt ben og derfor ikke kunne løbe så stærkt, og hun blev hurtigere træt. Hun ville ikke indrømme det og tog sig vældigt sammen, men hele tiden sakkede hun bagud, og Vibe med hende.

— Bare vi kunne finde et rigtig flot stykke *dyremærket* træ, sagde Vibe. Hun forestillede sig noget, hvori der sad mærker af et dyr, ligesom hun havde set et billede af et stykke rav med en hel flue i. Det var lidt svært for de to at finde noget, for de vidste ikke, hvad de ledte efter, og i øjeblikket havde de bare travlt med at holde øje med de andre, der var på vej op ad bakken og forsvandt ad skovstien i løb.

I det samme faldt Lis, så lang hun var, over en trærod. Vibe, der løb 20 skridt foran, vendte straks om for at se, hvad der var sket. Lis blev liggende.

— Rejs dig op, Lis — — har du slået dig meget? Hun trak i hende. Lis kom langsomt på benene, hun satte sig med ryggen til Vibe og børstede jord af sine ben med noget græs. — Slog du dig? spurgte Vibe igen og følte sig dum. Lis svarede ikke, hun bøjede hovedet ned mod knæet. Vibe blev underlig til mode, græd hun mon? Hun gik hen og lagde armen om halsen på hende og så, at Lis' knæ blødte. Vibe fandt sit rene lommeløklæde frem og bandt det om Lis' ben. — Jeg er så træt, hviskede Lis, jeg bliver altid så træt, når folk ikke vil vente på mig, jeg må hvile mig et øjeblik.

— Jeg løber lige op ad bakken for at se efter de andre, sagde Vibe. Hun arbejdede sig det sidste stykke op og løb et stykke hen ad skovstien. Men hun kunne ikke se nogen. Hun begyndte at råbe, men der var ingen, der svarede. Hun løb endnu længere, så til højre og venstre, råbte igen, men uden resultat. Ude i det fjerne kunne hun skimte en blank sø, en gård og en kirke.

— Vibe! råbte Lis.

— Nu kommer jeg, råbte Vibe og gik langsomt ned — tilbage til stedet, hvor Lis sad. Hun var også træt nu, kunne hun mærke. — De er blevet væk, sagde hun, men tilføjede, da Lis så betænkelig ud, jeg synes, de sagde, at næste post lå ved Store Sø, og jeg så søen tydeligt deroppefra. Så vi går bare derned.

— Se her, jeg har fundet et babytræ, sagde Lis, og trak et lille egetræ op af jordbunden, det var ganske lille og holdt stadig fast ved sit agern, men det havde allerede mange rødder. — Se, det er ligesom ved at kravle ud af sit æg, sagde Lis. Det vil jeg have med hjem og plante. Hun rejste sig besværligt, og de satte sig igang igen på vej op ad bakken.

Der var stadig ikke til at se spor af de andre, så de gik i retning af søen. De talte ikke meget, for nu var de sultne. De traskede hen ad en gruset landevej langs skoven og fik hele tiden sten i skoene.

Da de havde gået i ca. 20 minutter, var de endnu ikke kommet nærmere til søen. Den lå der glitrende i solen, som en luftspejling i ørkenen, og syntes ikke at komme nærmere, hvor meget de end gik.

— Det må være dernede, prøvede Vibe at overbevise sig selv. Hun var nu ikke helt sikker på, at det ikke havde været bedre, om de var blevet, hvor de var, til de andre kom tilbage. Hun gik lidt længere for at se, hvad der var „henne om hjørnet“, men vejen lå der lige lang, lys og uendelig og stadig fuld af småsten. Hun gik tilbage til Lis, der havde sat sig i grøftekanten og var ved at pakke sin madpakke op.

— Nu vil jeg have mad, sagde hun med overbevisning, og Vibe tøvede kun et øjeblik, så gik hun også igang med maden. Imellem leverpostej og æggemaden tænkte Vibe på, hvad de andre ville gøre, når de opdagede, de var væk.

— De bliver nok gale, sagde Lis som svar på hendes tanker, men de kunne jo bare vente på os.

— Hov, jeg kan høre nogen, udbød Lis og rejste sig.

Der kom en patrulje tilsyne i det fjerne: — Hej! råbte Lis, — kom og hjælp os!

Patruljen, som de ikke kendte, standsede omgående, stak hovederne sammen, smuttede over skovgærdet, og rendte alt hvad remmer og tøj kunne holde ind i skoven.

— Sikke nogle idioter, sagde Lis med eftertryk, man skulle tro, de blev bange for os. De satte sig besværligt i gang igen og traskede hen ad vejen. Lis humpede meget, dels på grund af såret, og dels fordi hun altid haltede mere, når hun var træt. Vibe holdt hende i hånden.

I det samme kom der et vindstød, og Vibe mærkede, at hun havde fået noget i øjet og standsede for at få det ud. Lis forsøgte at se, om hun kunne hjælpe, men kunne ikke se noget.

Der var en gård lige ved og en vandpost! Lis tog sit tørklæde, gjorde det vådt og lod Vibe vaske sit øje med det. Til sidst bandt hun tørklædet fast om hovedet på Vibe, så hun lignede Christian d. 4. De overvejede, om de skulle gå ind og spørge om vej, mens Lis vaskede sit sår rent og bandt lomme-tørklædet omkring igen.

Pludselig hørte de mange fødder i løb hen ad vejen, og da de vendte sig om, så de patruljen fra før komme i fuldt trav slæbende på nogle lange kæppe. De standsede nysgerrigt og rettede sig op. De fremmede spejdere standsede og hilste på dem stående på en lang række. „Melder hold 13, Lærkepatruljen“. Vibe og Lis hilste lige så højtideligt igen. De så et øjeblik spørgende på hinanden, så tog Lærkerne patruljefører ordet.

— Nu skal vi hjælpe jer, sagde hun. Hun var en kæmpestor, rødhåret pige og vældig foretagsom, hun trak tasken med førstehjælps-sagerne frem og begyndte at forbinde Lis' knæ.

Patruljeassistenten, der var lille og rund, ville straks give Vibe en hovedforbinding, men Vibe forklarede så, at hun bare havde fået noget i øjet, hvorefter hele patruljen efter tur gik igang med at prøve at få det ud, men uden held.

Til Vibes og Lis' store forbløffelse fik de i stedet hver en arm bundet op i et tørklæde, hvorefter de 8 barmhjertige samaritanere fjernede sig et øjeblik til det sted, hvor de havde deres lange kæppe liggende og begyndte tage trøjer og vindjakker op af deres tværsække.

— De tror, vi er en „post“, fnisede Lis, tør du sige, at det er vi ikke? Vibe svarede ikke, for hun havde stadig ikke fået det ud af øjet, og det var bare blevet værre af, at Lærkerne havde rodet med det.

Det næste, der skete, overrumplede dem fuldstændigt. I løbet af slet ingen tid var de 4 lange kæppe ved hjælp af tørklæder, vindjakker, trøjer og plastikunderlag forvandlet til bårer, og før vore to venner kunne protestere, var de anbragt på bårerne og blev transporteret af sted, båret af 4 stærke Lærker, der skridtede af sted syngende af fuld hals: „Mallebrok er død i krigen...“

(Fortsættes i næste nr.)

Vi syr en spejderpude

●	mørk blå
▼	mellem blå
△	mørk grøn
×	rød
—	grå
/	brun
■	sort
	hudfarve
⋯	lys gul
+	mørk gul

Hos KFUK-spejderne har vi lånt mønsteret til denne spejderpude — det er vores egen Trille Tegner, der har tegnet det.

Til korsstingsmønsteret bruges amagergarn i de samme farver, som blev brugt til de korsstingsmønstre, „Pigespejderne“ bragte i 1958. Måske har nogle af jer syet dem og har noget garn til overs. Hvis I er fiks på fingrene og kan forstørre en tegning nøjagtigt, kan I sy puden med applikationer og broderi som ovenstående tegning.

En af bladlusene har tegnet vort korps' emblem og indsat det i korsstingsmønsteret — og også lavet en ny farveskala til jer.

Puden kan sys på naturfarvet javastof eller hørlærred.

Hvis I syr puden på java, køber I et stykke javastof, hvor 9 tern måler 2 cm. Stoffet skal mindst måle 50 × 80 cm. Af dette får du både for- og bagstykke.

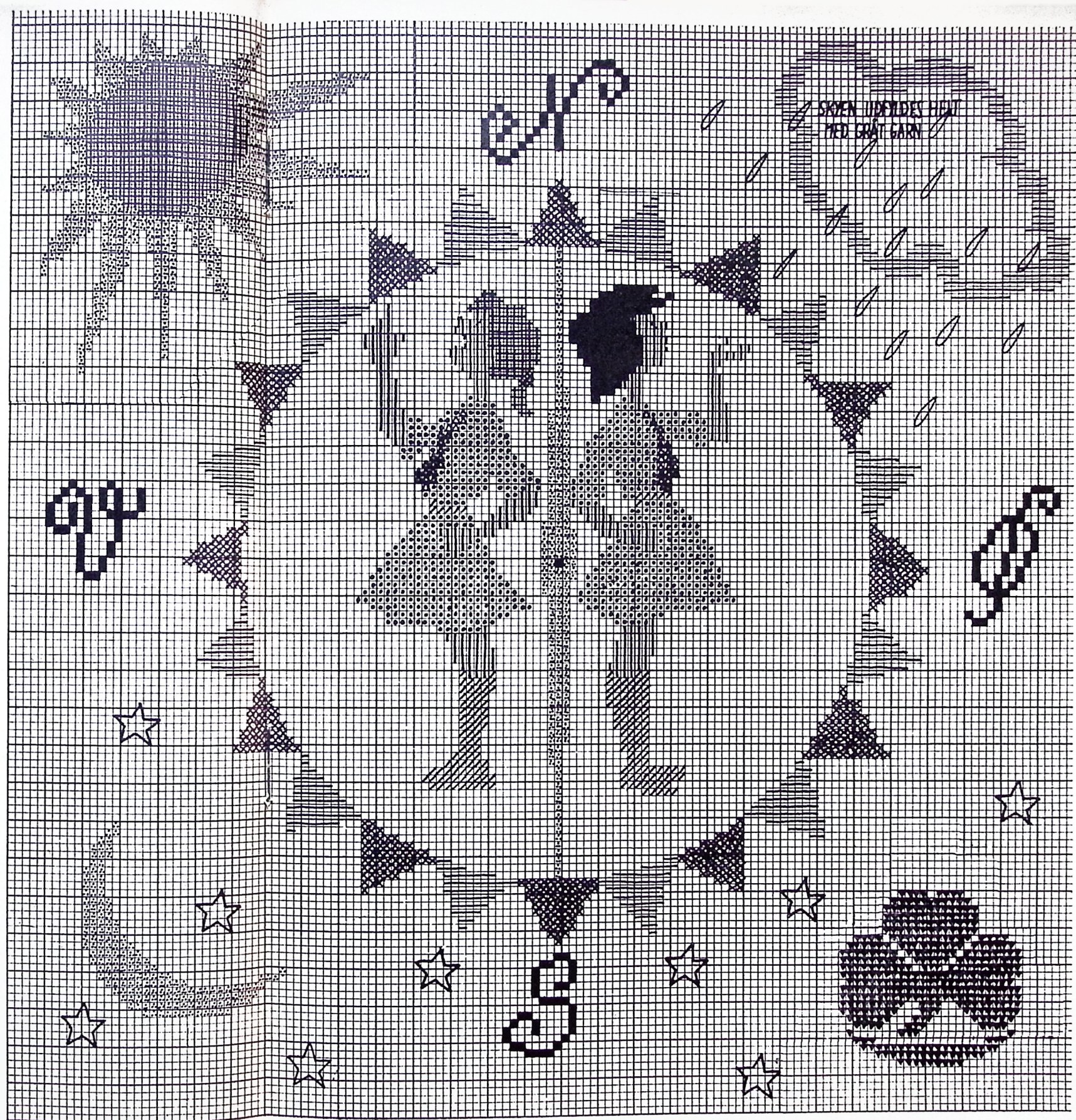
Motivet anbringes midt på, ved at man finder det midterste punkt af stoffet og starter med centrum i kompasset, og arbejder sig op og ned med kompasnålen, og går ud herfra med resten af mønsteret. Hvis det kniber, kan I sikkert få en eller anden til at hjælpe jer.

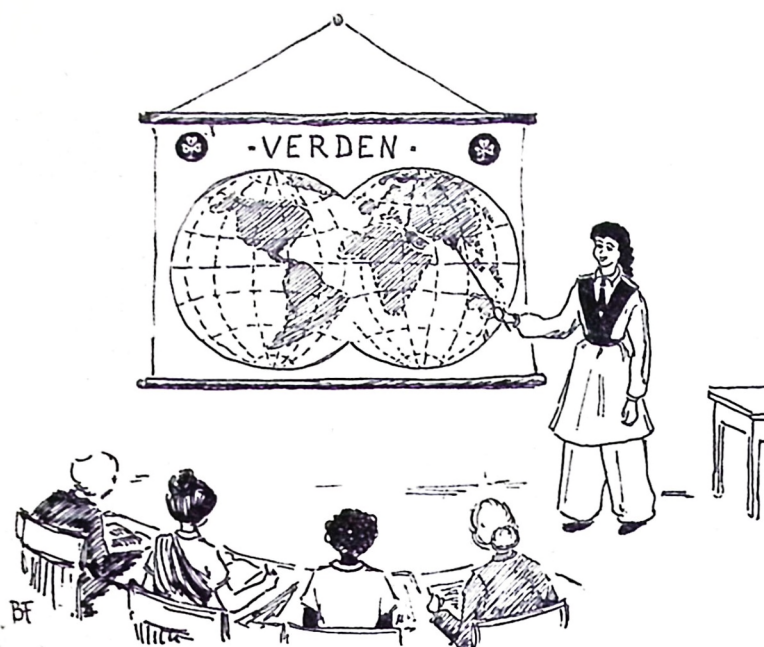
Selve korsstingsmotivet er der nok ikke så mange vanskeligheder med. Måske kan ansigterne volde jer besvær. Sy nøjagtigt efter tegningen, og sæt til sidst et par sorte streger ind som øjne, der hvor I kan se nogle små prikker på tegningen. Stjernerne kan I sagtens finde ud af, og regndråberne syr I på, når hele skyen er fyldt ud. I syr dem pæneste med store kædesting, og de skal selvfølgelig være hvide.

Puden bliver kønnest, hvis I — når I syr den sammen på maskine — syr en kant om det hele. Altså skal puden købes lidt mindre end stoffet måler, men pas på, at det broderede ikke kommer ud i kanten.

Rigtig god fornøjelse.

Red.

Chefer på skolebænken

Synes I ikke, det er en dejlig tanke, at selv spejderchefer trænger til at lære noget? Og det, selvom nogle af dem er ældre, gråhårede damer, som vi bestemt ikke ville tro havde noget med spejderi at gøre, hvis vi mødte dem i hverdagstøjet en dag på gaden. Men sådan forholder det sig faktisk.

Da der nu alligevel er en hel masse samlet i sommer i anledning af Verdenskonferencen, har Verdenskontoret bedt Danmark være vært også for et såkaldt „Verdens-forbunds-kursus“ (World Association Course). Det fin-

der sted på Krogerup Højskole i Nordsjælland fra 5.—12. juni og får ca. 100 deltagere, spejderchefer og andre højtstående førere.

Man synes jo nok, det må være svært at arrangere et kursus, hvis deltagere ved så forskellig besked med tingene, for der kommer deltagere både fra de allerældste spejderlande og fra de helt nye. Rent umiddelbart vil vi vel mene, at det især er de nye, der trænger til at lære.

Det er også rigtigt, at der er meget for de nye lande at lære af de gamle,

men I kan være vis på, at de gamle medlemslande har mindst lige så meget at lære af de nye.

Blandt andet er forholdene for piger meget forskellige i mange af de nye stater i Afrika for eksempel. Det gælder i skolen, videreuddannelse og i samfundet i det hele taget. Tænk bare på, at mange steder kan man ikke engang læse og skrive, og hvad tror I ikke, det betyder, når man skal træne både spejdere og førere.

Sådan er det også visse steder i Sydamerika og i Østen, og ved at høre, hvordan vanskeligheder og problemer klares der, kan de gamle lande få en masse nye ideer til at løse deres opgaver, som ganske vist ofte er helt anderledes. Omvendt vil de nye lande kunne lære meget af de gamles erfaringer, for selvfølgelig vil mange af de vanskeligheder, der opstår for de nye lande, være mage til dem, de gamle har måttet slås med tidligere.

Det er komplet, som når en patrulje får en ny spejder ind. Den nye pige skal lære en masse af patruljens gamle medlemmer; men går det ikke altid sådan, at pludselig en dag opdager patruljen, at den har lært noget helt nyt af den sidst ankomne. Og ved hendes medvirken er patruljen nu i stand til at løse opgaver, som den ikke magtede før. Der er ingen at undvære i patruljen, hvor stor den end bliver. Sådan også med Verdensforbundet.

Det, der skal læres noget om på dette kursus, er derfor dels selve Verdensforbundet og dets arbejde og opbygning, dels hvilke fordele og pligter, man har som medlem, hvordan vi kan hjælpe hinanden fra land til land, og hvordan man kan samarbejde med andre internationale organisationer, for eksempel inden for FN.

Jo, det bliver en travl sommer.

—i.

Det Danske Pigespejderkorps' medlemstal pr. 1. januar 1963: 20.620

Der var

pr. samme dato:

10 distrikter,
60 divisioner,
354 troppe,
317 blåmejseflokk og
45 seniorgrupper.

	Blm.	Spejdere	Seniorer	Kløver	BF	TF	SF	KF	Ass. over 18	Under div. og korps	Ialt
1961	5631	11753	468	79	268	305	54	7	606	274	19.445
1962	6062	11899	450	81	286	321	45	6	681	299	20.130
1963	6314	12154	359	106	292	318	35	7	726	309	20.620

Brev fra en bladlus

der for tiden er i huset
i Frankrig
og seniorspejder
i Guides de France.

Kære Bladlus!

Jeg har det simpelthen så godt, som man kan have det. Da jeg kom, havde familien ferie, og jeg tilbragte først 3 uger i et stort slot, hvor jeg naturligvis boede i et tårnværelse! Jeg bestilte ikke andet, end klæde de små på om morgenen og bade dem om aftenen. Ungerne er heldigvis meget interesserede i alle slags spejderlege, så vi legede indianere i skoven, som hørte til parken, pileleg, riggede et telt til o.s.v. Bornene er meget forskellige af karakter, men som helhed kan man sige, at de er søde og kønne, men uartige.

Her i Paris er der en del mere at bestille, men jeg er absolut i stand til at klare dette her. Jeg drømmer ikke om at skifte plads, som hovedparten af de danske piger her, for hele atmosfæren i denne familie vil næppe kunne erstattes, og desuden er ungerne trampet lige ind i mit hjerte med træsko på.

Nu er jeg blevet medlem af Guides de France.

I november tog jeg ud til spejdernes hovedkontor, og jeg kan ikke klage over modtagelsen. Jeg snakkede en time med lederen af det internationale kontor og min distriktschef og fik derefter udleveret adressen + et introduktionsbrev til min tropsfører. Denne feu består af 3 equipes (patruljer) fordelt på 3 kirker, og notre equipe har modelokale 5 minutters gang fra min bopæl.

Seniorerne her forbereder sig til et religiøst liv, og hele deres spejderliv går ud på dette. Min patrulje har således i år fået den opgave at søge kontakt med alle ungdomsgrupper her i distriktet, klarlægge deres program og lære dem at kende. Moderne er ca. hver 14de dag (vi fastlægger selv tiden for næste møde), og de former sig som diskussionsaftener og meget ofte med deres præst som deltager. Det er dog ikke særlig seriøst, vi ler meget, fortæller anekdoter som belyser emnet o.s.v. Til sidste gang havde præsten bedt os læse „Den samaritanske kvinde“, for at gå ud fra den fortælling. Da det kom til stykket, var jeg den eneste, der havde læst den og lagt en slagplan hjemme, det havde vi meget grin over. 2 gange pr. trimester er der week-end. I næste måned skal vi deltage i en midtag, arrangeret for ungdommen, med foredrag og diskussion bagefter.

Som I ser, er det helt forskelligt fra hjemme.

Jeg havde tænkt på at søge kontakt med de protestantiske pigespejdere senere på året, men nu ved jeg ikke rigtigt. De er færre, så det vil blive svært at finde en trop nær min bopæl. Desuden føler jeg mig knippelgodt tilpas, hvor jeg er. Pigerne vældig søde, og jeg er straks blevet akcepteret som lutheraner, og endog blevet opfordret til at komme frem med min opposition, hvis lejlighed byder sig.

Nu ikke mere denne gang.

Hep!

Køkkenhjælpere og pionerer

KØKKENHJÆLPERE

Har du lyst til at være køkkenhjælper på træningerne på Fæno eller i blåmejseførertræningen, Troldhøj på Als, i sommer?

I de to lejre på Fæno, 29. juni—6. juli og 6. juli—14. juli, og på Troldhøj 15.—19. juli, har vi brug for flinke, arbejds-glade spejdere over 15 år, der er vant til alm. husligt arbejde. Opholdet er gratis, men køkkenhjælpere må selv sørge for rejsen.

Hvis du er interesseret, så skriv til Instruktørkontoret, Hunderupvej 67, Odense, og opgiv navn, adresse, alder og trop, og fortæl os hvilken lejr du gerne vil være køkkenhjælper i.

PIONERER

På Jægergården i slutningen af juli er der brug for et hold pionerer over 16 år. Vi har brug for raske, lejrvalte spejdere, der er parate til at tage fat på pionærarbejde for divisionscheftlejren. Opholdet er gratis, men pionererne må selv sørge for rejse frem og tilbage. Hvis I har lyst til dette, skriv da til fru Grethe Jørgensen (Tom), Jægergården, Ørnholmvej pr. Snekkersten.

Svar på et indlæg

fra norsk og svensk pige i „Pigespejderne“ fra november-december 1962.

Det er ikke rigtigt, at vi unge ikke har krav på noget fra verden! Både den og vore forældre skylder os noget!

Thi meningen med mennesket er, at det skal udvikle alle de gode evner og anlæg, der er i det, for at det skal blive en fri personlighed. Derfor har forældre, der sætter børn i verden, pligt til at opdrage, retlede og vejlede børnene; og samfundet har pligt til at hjælpe med dertil.

Det, som for det ene menneske er en pligt, er for det andet en ret; derfor er det barnets ret at forvente dette, og, når det når til skelsår og alder, dets pligt at tage imod det med positiv aktivitet.

Det er også forældrenes pligt at yde både hinanden og børnene en kærlighed, der er grundlagt på omsorg, ansvarelsfølelse, respekt, viden og trofasthed, og alle har ret til at vente den.

I en familie, der er funderet i en sådan kærlighed, og i et samfund, der gennem sin familiepolitik støtter en sådan familie, kan de problemer derfor ikke opstå.

Seniorerne,
Jeanne d'Arc trop.

Sangdroskens mindste – endnu ganske umusikalsk.

→
*Præstekravens unge
er allerede udstyret med
en fin, hvid krave.*

FRA NATURENS BØRNEHAVE i skov og ved sø og strand AF MANDEN FRA SKOVENE

*Blind, nøgen og hjælpelos,
– om nogle uger en farvestrålende isfugl.*

*Lappedykkerens daggamle søn møder os
i pyjamasstribet dundragt ved søen.*

Solvmågens unge tager de første skridt.

Træløberens unge er hvidpletet som træets bark.

I det hule træ sidder et klogt barn af en vis natugle.

*Skovsneppen fylder heller ikke
meget endnu –
det er mest næb.*

*Så lille – skovens mindste
fugl (8 gange forstørret) –
og dog barn af en fugle-
konge.*

PIGESPEJDERHUSET - *hvad foregår der egentlig derinde...?*

Der er sikkert mange spejdere rundt om i landet, der ikke rigtig ved, hvad der foregår i vores allesammens Pigespejderhus i København.

Nogle ved, at der er en flot spejderbutik i stuen, og at der bor spejdere, der studerer.

Andre har overnattet i køjerummet, når de var på københavneretur, og det er ikke få, der i tidens løb har haft det mægtig sjovt på en sådan week-end eller til mødeaften i „Spejderstuen“. Men der foregår også mange andre ting i Pigespejderhuset. I porten hænger der en flot opslagskasse, der fortæller om travle og højtidelige førermøder i huset, men samme port er ofte fyldt af larmende spejdere, der har lokale i huset og samles til trops- eller patruljemøde. Korpskontoret har også til huse i Lundsgade 6, og vi har sendt en bladlus ind for at titte på, hvad man egentlig laver på et korpskontor.

Jeg var sendt derop for nogen tid siden i anledning af, at der skulle laves en præsentation til „Pigespejderne“, og gik faktisk i den tro, at det kunne nok ordnes ved en stille og hyggelig sludder, måske over en

kop te, for derinde sad de nok bare altid og hyggede sig. Men jeg fik bestemt en hel anden opfattelse, inden jeg forlod dem.

Der var en uophørlig klappen af skrivemaskiner og kimen af telefoner. Inde i en stue sad Birte Skou Olsen og forberedte Spejderhjælpen. Det var for den startede, så det var forsendelser af arbejdskort til troppene. Efter Spejderhjælpsugen er det også Birte, som modtager afregning for alle de mange penge, som I tjener ind.

På vej ind til det rigtige korps-

kontor mødte jeg en lille spejder i fuld galop, hun delte kaffe ud til de forskellige, ikke noget med samlet kaffepause. I kontoret sidder 4 personer, tre blå og en grøn spejder, som hører til den faste stab.

Forst gik jeg ind i sekretariatet, det lyder flot, ikke? Her sad Birte Kusier fra Østerbro division, og hun har siddet der i hele 7 år. Hun er sekretær for nogle af udvalgene i korpset, og hun tager sig af noget andet spændende også, nemlig korrespondancen med alle de udenlandske spejdere, som kommer til Danmark i løbet af året, og det er slet ikke så få spejdere fra England, Skotland, U. S. A., Holland o. s. v. Mange bor nogle dage inde i Spejderhuset.

Vidste I, at korpset har en fremmedforerafdeling, bestående af store spejdere, som gennemgår et fremmedforerkursus og derefter viser vore spejdervenner fra nær og fjern rundt i København. Sikke de må få luftet deres sprogkundskaber på sådan en sommer! Rundt om på væggene hang kort og hilsener fra mange spejdere.

Mette Kruse er elev og passer alt med vandrerkort, lejrpas og meget andet, også alle de brugte frimærker! Der stod en mægtig plasticsæk under bordet, det tyder på, at de også inde på korpskontoret klipper frimærker.

Ved siden af sekretariatet hedder det bogholderiet. Her sidder Karen Andersen med hele korpsets bogholderi, hvilket bl. a. betyder det kontingent, som I indbetaler gennem jeres trop. Troppen beholder nogle af pengene, andre bliver i divisionen, resten går til korpset, som bruger dem i form af goder til os alle, nemlig Pigespejderhuset, „Førerbladet“, „Pigespejderne“ o. m. a.

Lilian Vogt er KFUK-spejder og har været elev på korpskontoret i 2½ år, hun tager sig af depotets regnskab, endvidere udlejer hun film og lysbilleder til brug for troppene.

Så der foregår sandelig mange ting på korpskontoret.

Næste gang vil vi kigge ind på depotet.

Grønært

Hej, Egern og Hjorte!

Hvor har I gjort af jeres standere?

Vi har fået meddelelse om, at der på korpskontoret i København står 3 standere og længes hjem. Vil ejermændene venligst snarest give lyd fra sig. Signalement:

Nr. 1. Patruljestander: Topstykke: messing kløver. Dugen: filt, trekant, grønt, med hvidt egern. Plader: patruljekonkurrencen 1939-40, sangkonkurrencen 1941. 1. præmie, madlav, divisionsturneringen 3. september 1944.

Nr. 2. Patruljestander: Topstykket: kløver i lyst metal. Der er hængt et ubestemmeligt, fældende „skinddyr“ på. Dugen: brunt skind. Tegning af egern, desuden navnene: Ses, Prik, Rep, Chip, Stampe, Chap, Dims, Tot. Plader: 6 stk., bl. a. sommerlejren Biserup 1957 og Langeland 1959.

Nr. 3. Patruljestander: Intet topstykke. Dugen: en hjort med gevir. Navn: Wapiti. Plader: patruljekonkurrencen, sommerlejr 1955.

Desuden står der på kontoret: Næderste halvdel af stang til en tropsstander el. lign., den er knap 160 cm lang.

Henv.: Korpskontoret, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Øb. 8224.

Mest for de københavnske spejdere:

Vi har brug for endnu en elev

på Korpskontoret i København

Vi har brug for en kvik og energisk spejder, helst med realeksamen, der ønsker en 3-årig kontoruddannelse på kontrakt. — Arbejdet på korpskontoret er meget afvekslende og levende, og der er tale om en god og alsidig kontoruddannelse, både i sekretariatet og i bogholderiet. — Udover det egentlige kontorarbejde har vi mange spændende opgaver af mere spejdermæssig karakter. Vi betaler sygekasse og handelsskole (dagskole). Arbejdstiden er fra kl. 8,30-16,30, lørdag til kl. 12 — hveranden lørdag fri. Tiltrædelse 1. eller 15. august.

Henvendelse til
Korpskontoret, Lundsgade 6, Kbh. Ø.
Telf. Øbro 9683.

PIGESPEJDERHUSET.

Pigespejder-
huset,
Lundsgade 6,
København.
Her kigger
pigerne på
Korpskonforet
ud af vinduet,
for at I kan
se, hvordan
de ser ud.
Det er
fra venstre:
Lillian,
Karen,
Mette og
Birthe.
Det er ellers
ikke ret tit,
de har tid
til at sidde
og kigge
ud af vinduet.

Okker, gokker, gummiklokker
erle, perle, pif, paf, puf...

„Kender I nogle tælleremser?“ — sådan omtrent blev der spurgt i en af radioens borneudsendelser i september sidste år: „ENTE LENTE, FEDTE KLENTE“.

Det var Dansk Folkemindesamling, der gerne ville supplere noget materiale, de allerede havde, ved at spørge ud i æteren, hvad børn i dag kendte af tælleremser.

Der var mange vågne ved modtagerne, og blandt dem tropsfører Else Lorentzen fra Leonora Christinas trop i Maribo. Hun fik den virkelig gode idé at tage spørgsmålet med i lørdag-aften-underholdningen på en weekend, og troppen sendte en rad af remser ind.

Denne fællesindsats fandt folkemindesamlerne så morsom, at man i den afsluttende udsendelse i december, der hed TAK FOR TUSIND TÆLLEREMSER, bragte et indslag fra Maribo, hvor de blå remsede og talte, så det var en fornøjelse.

Billedet her er fra optagelsen, og til Else Lorentzen og hendes piger siger vi:

One done trikonilje
misle masle bombasilje
bomba jo, bomba ja
Maribo — hurra, hurra!

Jubilæum.

De blå og gule i Grindsted fejrede i fællesskab 30-års jubilæum med parade og alle tiders fest i teatersalen, hvor så prominente personer som Fromse og Annesofie deltog. Der var fuldt hus til arrangementerne, og vi har hørt, at festen blev en drønende succes.

Bankbøger til Ringes blå pigespejdere.

Spejdere og blåmejsere i Ringe samlede 5 tons aviser for at skaffe penge til et nyt tropslokale og fik af tropsrådet og Ringe bank en bankbog både til trop og flok for vel udført arbejde. De kan sagtens i Ringe!

Smækkys til divisionschefen på Lolland.

Patruljeforerne på Lolland var på træning i fastelavnsferien, og det stod i avisen, at de blev riset op om morgenen af blåmejsere, der var klædt ud som katten Pussi og dens herre. Det siges også, at de på vej hjem fra orienteringsløb var så „heldige“ at møde fastelavnsrytterne, og det resulterede i ordentlige smækkys til divisionschefen og flere af spejderne.

1. BRØNSHØJ TROP, GODTHÅB DIVISION, BLEV 25 ÅR den 28. marts 1963.

En trop bliver 25 år og tænker tilbage på sin bedste fødselsdagsoplevelse, nemlig da troppen blev 5 år gammel — —

Vi har fejret 25 fødselsdage — deraf et par runde. Den første milepæl, 5-årsdagen, glemmer ingen af os. Vi skulle på den traditionelle bytur, som altid skulle være søndagen nærmest fødselsdagen. 5-årsdagen faldt netop på en søndag, og vi ville starte med fanen i spidsen på Amalienborg slotsplads og med blomster og hilsen på pergamentrulle til et andet af dagens fødselsdagsbørn: Vor protektrice, kronprinsesse Ingrid. Vi stod i en fin række hen foran palæet og var så heldige at se et glimt af kronprins Frederik og lille, knap 3-årige, prinsesse Margrethe bag vinduet.

2 glade blå gik til slottets port med vor buket og hilsen, men kom tilbage uden at have fået afleveret hverken det ene eller det andet. Stor skuffelse hos os alle! Men det blev hurtigt vendt til glæde, for de sagde: „Vi skal komme alle sammen!“ Og så gik hele raden ind gennem porten og ind i haven bag palæet, og ud til os kom kronprinsessen og ønskede os til lykke og god tur. Vi svarede med 3 rungende hurra'er og gik glade ud på vores bytur. Vi havde fået en start, som vi aldrig havde drømt om.

Ja, vi kunne blive ved at remse op, for vi har mange gode, glade minder og mange gode kammerater.

Da vi samledes til en dejlig 25-års fest, som troppens førere og tropsråd havde al mulig ære af, med stemning og livsglæde fra først til sidst, blev der sagt mange gange: „Kan du huske...“. — En dejlig aften for både små og store.

N.

Dette billede blev taget for 20 år siden . . . på Amalienborg Slotsplads og var i „Pigespejderne“.

Nu er troppens hverdag igen begyndt — men der er mange gode kræfter til at føre trop og flok videre. Held og lykke!

Divisionen

Vandrerkort og lejrpass

Vandrerkort

udstedes og fornyes på Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, ved indsendelse af medlemskort til DDP, be-

talingen vedlagt i frimærker, samt frankeret svarkuvert. Hvis det drejer sig om udstedelse af nyt vandrerkort, indsendes desuden foto, ca. 5 × 5 cm. Er der tale om fornyelse, indsendes det gamle vandrerkort.

Priserne er følgende:

Enkeltvandrerkort	kr. 3,50
Lederkort	kr. 5,00
Deltagerkort	kr. 1,00

Lederkort udstedes til førere over 18 år i forbindelse med enkeltvandrerkort. Lederkortet skal lyde på førerens navn, og endvidere skal der opgives navnet på den gruppe, kortet skal gælde for. Ansøgningsblanket til lederkort rekvireres på korpskontoret. Ved overnatning på danske vandrerhjem skal hver deltager i gruppen desuden være forsynet med et deltagerkort. Deltagerne må ikke være over 20 år, og der skal være 1 leder for hver ca. 20 deltagere.

Vi bemærker, at vandrerkort kun er gyldige med påklæbet årsmærke, der gælder fra 15. december året for til 15. januar året efter det på årsmærket angivne kalenderår.

Yderligere oplysninger vedr. vandrerkort fås på Korpskontoret i København.

Lejrpas

er obligatorisk ved benyttelse af offentlige lejrpladser. Dette udstedes og fornyes på Korpskontoret i København ved indsendelse af medlemskort til DDP, betalingen, kr. 2,—, vedlagt i frimærker, samt frankeret svarkuvert. Hvis det drejer sig om udstedelse af nyt lejrpas, indsendes desuden foto, ca. 5 × 5 cm. Er der tale om fornyelse, indsendes det gamle lejrpas.

Skal lejrpasset gælde også som lederpas, skal der medsendes 2 kr. ekstra til betaling af årsmærket i lederpasset.

RÅDSKLIPPEN

Vi vil gerne gøre opmærksom på, at der var en fejl i Firkant-Spil i sidste nr. af „Pigespejderne“.

Under spørgsmålene „Rigtigt eller forkert?“ blev der spurgt:

WHO har hovedkvarter i København, dertil var svaret ja.

WHO's hovedkontor ligger i Geneve i Schweiz — og svaret burde være nej.

I København ligger WHO's Regional office for Europe.

Med venlig spejderhilsen. Stengårdens seniorspejdere

— Undskyld fejlen! R e d.

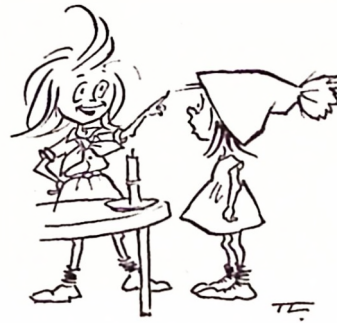
Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

„Lue tændes af lue“.

Det passer bare slet ikke!

Jamen kære, det har du misforstået, det er slet ikke sådan en lue, der menes.

KLØVERARBEJDET

HJEMSTAVNSBERETNING

2. Sjolund trop, Gefion division, tager udfordringen op og har opsnuset følgende om klintekongen. Desuden får vi en beretning fra Aalborg.

Klintekongen på Møn

Da kristendommen kom til Norden, flygtede Odin til Møns klint, hvor han bosatte sig. Han blev dengang af præsterne kaldt jætten fra Upsala, men hedder nu i folkesproget Jøn Upsal eller Jøtten Opsal, og fra dette skal stamme det særlige mønske ud-råb: „Men Jøtten dog“. Upsala eller opsal betyder — ligesom det svenske Upsala — den højtliggende sal. Udenfor døråbningen i hans bolig, kaldet Kongebjerget, er der en grøn plet på den ellers hvide klint, denne skal være kommet deraf, at han på dette sted plejede at forrette sin nødtøft.

Hans have lå omkring hans bolig, og der går sagn om folk, der fra Klinteskoven er kommet ind i Jøn Upsals have. Den var stor og over al beskrivelse dejlig, og selv om vinteren stod den i fuldt flor. Men når man var kommet ud deraf, og en anden gang ville opsøge haven, var den ikke til at finde.

Hans kone var en meget smuk, berømt og heltemodig kvinde, og hun havde titel af dronning. Der er stadig en sten, overtrukket med græs og mos, som adskilt fra den øvrige klint stikker lidt frem over bølgerne og har form som en trone, den kaldes fra gammel tid Dronningestolen. Ikke langt fra dette sted vises en anden sten, som hæver sig pyramideformet i vejret og kaldes Dronningespiret. Nu er denne benævnelse forandret til Sommerspiret.

Klintekongen på Møn og klintekongen Helge eller Heding på Stevns var

gode venner og begge fjender af klintekongen Grap på Rygen, som de bekæmpede sammen. Når de drog i ledding mod kong Grap, blev havet sort og kom i oprør, tordenen rullede, og lynene knitrede. Det var skik langt op i det 20. århundrede at lade det sidste havreneg blive tilbage på marken til klintekongens hest.

Man kan jo sige, at dette er opdigt, men der findes endnu mange gamle Mønboere, der tror fuldt og fast på de sagn, for „hvoraf skulle disse navne komme, hvis Møns klint ikke har været beboet i gamle dage? Endnu i begyndelsen af det nittende århundrede kunne man på klinten finde rester af gamle bygningsværker. Der er ingen tvivl om, at der har været mange jætter (kæmper) på denne ø. Ved indgangen til Stege kirke er der udgravet en menneskelig hovedskal, som var 3 gange større end et sædvanligt menneskes, og tænderne som en okse.“

Med spejderhilsen!

Nugga og Chris

2. Sjolund trop og flok

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

Jeg ønsker mig gennem DDP's postbox en Peninde fra (land) eller evt.

Mit navn er:

Adresse:

Skoleklasse eller beskæftigelse:

..... Alder:

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande):

Vedlagt følger 2 stk. 35-øres frimærker + et 25-øres brevkort med navn og adresse (hvis du gerne vil have omgående svar).

AALBORG

Aalborg er den fjerdestørste danske by. Det har den været i mere end 100 år, og der er ikke tegn til, at den ikke skulle holde stillingen fremtidig.

Der bor 110.000 mennesker i stor-Aalborg. Her er nogle store virksomheder: C. W. Obels tobaksfabriker, Aalborg Værft, Cementindustrien, De danske Spritfabrikker og flere andre.

I årene efter krigen er der i Aalborg opført fem nye skoler, et gymnasium samt Handelshøjskolen, som er opført til minde om kong Christian X. Aalborg har sit eget teater, byorkester, bibliotek, historisk museum, kunstsamling, og endelig Aalborghallen med skiftende udstillinger, turneer, koncerter og kongresser. Jo, her sker noget i Aalborg.

Vi har også mange dejlige parker, og forlystelsesstedet Karolinelund er noget i retning af Tivoli i København, men selvfølgelig ikke så stort. Vi har også en zoologisk have.

Af det helt gamle Aalborg står endnu nogle bygninger tilbage: Jørgen Olufsens gård fra 1616, og Jens Bangs Stenhus på Østeraa er en gammel købmandsgård fra 1614. Bag Jens Bangs Hus ligger rådhuset, bygget i 1762.

Aalborg var oprindelig et gammelt slot, hvor lensmanden over Himmerland residerede i 1540. Stiftamtmanden har nu til huse i slottet.

Budolfi Kirke er Aalborg Stifts domkirke, en meget smuk kirke i hvis krypt man endnu kan se sokkelstenen af den ældre Rudolfi Kirke. For et par år siden var der ved Rudolfi Kirke en dejlig stor, åben plads, men nu er her bygget selvbetjeningsbutikker, hvor man kan køre ind i sin bil og i elevator komme op og parkere på taget af det store højhus, så I kan nok forstå, at vi følger med tiden heroppe.

Nanny Nielsen

Budolfi Kirke

Boecken er død

Dette billede blev taget af Boecken i Hverringelejren i 1960, og der er sikkert mange af jer, der husker Boecken netop fra denne lejr.

Emmy skriver i Førerbladet om Boecken:

Gerda Boeck — Boecken kaldet — kom tidligt med i spejderarbejdet. Som ung sports- og naturbegejstret lærerinde i Roskilde blev hun allerede omkring 1923 tropfører der, senere divisionschef for både Hroar og Antvorskov divisioner, og sidst distriktchef for det store Øernes distrikt. Boecken satte målene højt og krævede meget af de mennesker, hun havde med at gøre, men ikke mindre af sig selv. Mange kunne i begyndelsen være bange for Boeckens lidt brøsig måde at sige tingene på, men usikkerheden forsvandt, når man fik øje på det lune blik bag brilleglassene, som afslørede et stort hjerte, der bankede varmt for alt i Det Danske Pigespejderkorps. — — —

Helst skulle man se Boecken på Fæno — se hende pusle om sit telt, — give instruktion i ét eller andet praktisk — følge hende i skoven eller langs stranden og høre hende fortælle om naturens små og store underværker — eller lytte til hende ved lejrålet, hvor hun kunne berette så levende om Baden-Powells liv og færden blandt indfødte eller om Fæno's historie, lige fra dengang isbræen skurede ned gennem det, der nu er Lillebælt, til svenskekrigens bolgen omkring Hindsgavl. — — —

Da Boecken fyldte 70 år, sagde hun farvel til sit store distrikt, som hun flittigt havde besøgt — ofte på sin motorcykel — og trak sig ud af aktivt spejderarbejde... men spejder var hun i sjæl og sind til sin sidste stund.

Det er med stor taknemlighed for hendes trofaste virke i vort korps gennem mange år, vi udtaler:

Æret være BOECKEN's minde!

Emmy Houby

Da Boecken fyldte 70 år, forærede en kreds af førerkammerater hende en smuk ring.

Denne ring har Boecken testamenteret korpset, idet hun har ønsket, at den altid skal bæres af den, der er spejderchef i Det Danske Pigespejderkorps.

Ellen Arkil modtog ringen ved korpstrådsmodet i Aarhus den 31. marts.

Har du lejrudstyret i orden?

Soveposer

med pude	vægt 185 cm	pris 170 cm	pris 185 cm
Krølduld	2300 g		44,00
Krølfjer	2300 g	66,00	73,00
Springcloud	1900 g		84,00
med mellemvæg:			
Halvdun	2600 g	90,00	96,00
Dun	1700 g	104,00	111,00
Andedun	1700 g	121,00	130,00
Gåsedun	1400 g	146,00	158,00

Tæppesoveposer

Krølduld		62,00	
Springcloud		105,00	
Dun, m. mellemvæg		138,00	
Andedun, m. mellemvæg		159,00	
Gåsedun, m. mellemvæg		178,00	
Dynella Terylene m. nylonbetræk.....		159,00	

Hylstre til soveposer

Khakifarvet lærredsplasticpose			
med snoring, 3 str.	10,00	9,50	8,00
med lynlås, 3 str.	12,50	12,00	10,75
Khakifarvet sejldugspose m.			
snoring og ekstra bærehank,			
2 str.	12,50	11,00	

Lagenposer

Bomuld, med og uden pudebetræk,		
hvid	11,50	10,25
ternet	11,50	10,25
Spec. stor str. til tæppesovepose,		
hvid	11,00	
ternet	11,00	

Madrasvår

Hessian	11,75	
Bomuld, ternet med bændler	11,50	
Bomuld, ternet med lynlås	14,00	

Betræk til sovepose

til at trække uden på soveposen		
for at beskytte denne.		
Imprægneret poplin m. lynlås	25,50	

Rygsæk m. mejs

med 3 udvendige lommer, en god og		
stærk model.		
2 str.	65,00	46,00

Spejderransel (tornyster)

med udvendig lomme	56,00	
--------------------------	-------	--

Kræmmerhusrygsæk

m. mejs og hofterem, 3 lommer, den		
ene sidder i klappen og er lukket med		
lynlås	95,00	
„Mallemuk“	118,00	

Disse 2 rygsække er ideelle til store spejdere og førere.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1963 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 29. 4. 1963